

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

dr Mariusz Cieśla

Częstochowa 18 maj 2012 r.

Wstęp

Od momentu wejścia w życie przepisów o podatku od towarów i usług w Polsce, obrót złomem stał się jednym z obszarów nadużyć podatkowych zmierzających do wyłudzenia zwrotu podatku VAT. Mechanizm takiego działania był prosty – w wielopodmiotowym łańcuchu dostawców i odbiorców ten sam złom stawał się coraz więcej warty, powodując w efekcie możliwość odliczenia i żądania zwrotu podatku VAT u końcowego nabywcy. Ponieważ podmioty w łańcuchu zakładane były na tzw. „słupy” i nie płaciły podatku należnego, to organizatorzy procedury zarabiali na zwrocie VAT miliony złotych.

Celem ukrócenia takich praktyk, ustawodawcy ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo o miarach (Dz. U. Nr 64, poz. 332) wprowadzili dla obrotu złomem, a nieco później dla obrotu innymi towarami mechanizm „reverse charge”.

Dla podjęcia powyższej decyzji duże znaczenie miał fakt, iż kilkanaście państw członkowskich UE, idąc w ślad Dyrektywy VAT z 2006 roku, wprowadziło już takie rozwiązania do swoich ustawodawstw. W takiej sytuacji nie można było wykluczyć ryzyka przenoszenia się oszustw z państw, które przedmiotowy środek wprowadziły, do państw niekorzystających z takich rozwiązań.

Co to jest mechanizm „reverse charge”?

To mechanizm odwrotnego opodatkowania podatkiem VAT polegający na tym, że to nie sprzedający jest płatnikiem podatku od towarów i usług lecz nabywca danego towaru lub usługi. Mechanizm ten jest szeroko stosowany w przypadku importu usług, WNT oraz od 2011 do obrotu odpadami określonymi w załączniku nr 11 do ustawy VAT. Jeśli chodzi o te ostatnie, to w ustawie VAT uregulowano tą kwestię w art. 17 ust. 1 pkt 7 oraz art. 17 ust. 2. Art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy VAT zobowiązuje nabywcę do rozliczenia podatku od nabycia odpadów, natomiast art. 17 ust. 2 ustawy, w przypadku wymienionych w ust. 1 pkt 7, zabrania dokonującemu dostawy towarów rozliczenia podatku należnego czyli jego opodatkowania.

Kiedy stosuje się mechanizm „reverse charge” dla obrotu towarami wymienionymi w załączniku nr 11 do ustawy VAT?

Mechanizm odwrotnego obciążenia ma zastosowanie, jeżeli łącznie spełnione są cztery warunki:

- nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,
- dostawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,
- dostawca nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy,
- dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jakie towary podlegają regulacji „reverse charge”?

W pierwszej wersji przepisu, wprowadzonej od 01 kwietnia 2011 roku, była mowa tylko o złomie. Nie wiadomo tak naprawdę, co przez to pojęcie ustawodawca miał na myśli, bo w przepisach VAT nie można było znaleźć definicji złomu. Ze słownika języka polskiego wynika, że "złom" to niepotrzebne, zużyte przedmioty metalowe, pojazdy, maszyny lub odpady poprodukcyjne zbierane jako surowiec wtórny (Słownik języka polskiego PWN). Z tak określonej definicji wynikało zatem, że przepis ten nie obejmował innych odpadów, niż takie, które zawierały w sobie metal. Na tle tej

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

definicji można stwierdzić, że oprócz składu materiałowego, istotne było również przeznaczenie danego towaru. To strony transakcji decydowały o tym, czy dany towar jest dla nich złomem czy też nie. Oczywiście ta dowolność miała swoje ramy w rzeczywistym przeznaczeniu towaru, jego przewidywanej funkcji, stanie fizycznym i wielu innych czynnikach.

Ze względu na niejednoznaczność przepisu art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy VAT w brzmieniu po 01 kwietnia 2011 r. konieczne stało się doprecyzowanie, co w istocie podlega mechanizmowi „reverse charge”. Stąd kolejna nowelizacja, która weszła w życie dnia 01.07.2011 r. Tu ustawodawca zmienił całkowicie podejście do określenia zakresu towarów objętych tą regulacją. Wprowadził bowiem zamknięty katalog towarów, określając je załącznikiem nr 11 do ustawy. Było to dostosowaniem przepisów polskich do przepisów unijnych z wykorzystaniem tam zawartego już rozwiązania. Z przepisów unijnych wynika, że możliwość rozliczenia podatku przez nabywcę może być wprowadzona w odniesieniu do "zużytych materiałów, zużytych materiałów nienadających się do ponownego użycia w tym samym stanie, złomu, odpadów przemysłowych i nieprzemysłowych, odpadów przetwarzalnych, częściowo przetworzonych odpadów oraz dostawy pewnych towarów i świadczenia usług, wymienionych w załączniku VI" (art. 199 ust. 1 lit. d dyrektywy VAT z 2006 r.).

W załączniku VI wymienia się:

- 1) dostawy odpadów żelaznych i nieżelaznych, złomu oraz zużytych materiałów, w tym półproduktów będących wynikiem przetwarzania, wytwarzania lub stapiania metali żelaznych i nieżelaznych oraz ich stopów;
- 2) dostawy półproduktów żelaznych i nieżelaznych oraz niektórych powiązanych usług przetwarzania;
- 3) dostawy pozostałości i innych materiałów przetwarzalnych składających się z metali żelaznych i nieżelaznych, ich stopów, żużlu, popiołu, zgorzeliny i pozostałości przemysłowych zawierających metale lub ich stopy, a także świadczenie usług polegających na selekcji, cięciu, rozdrabnianiu i prasowaniu tych produktów;
- 4) dostawy oraz określone usługi polegające na przetwarzaniu, związane z odpadami żelaznymi i nieżelaznymi, jak również ze ścinkami, złomem, odpadami oraz materiałami zużytymi i przetwarzalnymi składającymi się ze stłuczki, szkła, papieru, tektury i kartonu, szmat, kości, skóry, sztucznej skóry, pergaminu, skór surowych, ścięgien, szpagatu, wyrobów powroźniczych, lin, kabli, gumy i plastiku;
- 5) dostawy materiałów, o których mowa w niniejszym załączniku po przetworzeniu w formie czyszczenia, polerowania, selekcji, cięcia, rozdrabniania, prasowania lub wlewania do wlewek;
- 6) dostawy złomu i odpadów po obróbce materiałów podstawowych.

Co jest objęte mechanizmem „reverse charge”?

W obecnym stanie prawnym przepis art. 17 ust. 1 pkt 7 ww ustawy po nowelizacji brzmi:

„art. 17. 1. Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne:

(...)

7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;”

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Zatem objęte tym przepisem są tylko te towary, które zostały wymienione w załączniku nr 11 do ustawy VAT.

WYKAZ TOWARÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1 PKT 7 USTAWY

Poz.	Symbol PKWiU	Nazwa towaru (grupy towarów)
1	ex 24.10.14.0	Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali - wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymywane przez przetopienie i odlanie drobniutkich odpadów lub złomu
2	ex 24.45.30.0	Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali - wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych
3	38.11.51.0	Odpady szklane
4	38.11.54.0	Pozostałe odpady gumowe
5	38.11.55.0	Odpady z tworzyw sztucznych
6	38.11.58.0	Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal
7	38.12.27	Odpady i braki ogniwo i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne
8	ex 38.32.29.0	Surowce wtórne z pozostałych metali - wyłącznie odpady i złom

Pomimo doprecyzowania i zamknięcia katalogu towarów objętych mechanizmem reverse charge, nadal istnieją pewne wątpliwości co do zakresu stosowania tego przepisu. Zauważyć można, że w praktyce - w kwalifikowaniu, czy dane towary zostały wymienione w załączniku nr 11, czy też nie - pomocna może być zawarta w PKWiU tabela zawierająca klucz powiązań pomiędzy PKWiU 2004 a PKWiU 2008. Klasyfikacja z 2004 r. ujmowała bowiem odpady na nieco większym stopniu szczegółowości.

Przykładowo na podstawie treści załącznika nr 11 może być trudno ustalić, czy złom metali szlachetnych także podlega nowym przepisom, czy nie. Z klucza powiązań pomiędzy PKWiU 2004 a PKWiU 2008 wynika, że odpady i złom złota bądź odpady i złom pozostałych metali szlachetnych (które były klasyfikowane w PKWiU 27.41.61; PKWiU 27.41.62) obecnie powinny być zaliczane do grupowania PKWiU 2008 r. "Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal" PKWiU 38.11.58.0. Z powyższego wynika zatem, że odpady złota i innych metali szlachetnych to "Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal" PKWiU 38.11.58.0. Są to towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, a więc podlegające nowym zasadom¹.

Poniżej klucz powiązań dla towarów bez znacznika ex, który dotyczy tylko danego wyrobu z danego grupowania i nie można go rozszerzyć na całe grupowanie.

¹ Bartosiewicz A., Kubacki R., VAT Komentarz, LEX 2012, s. 261

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.
Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Tabela nr 1. Przejście pomiędzy PKWiU 2008 a PKWiU 2004

PKWiU 2008	PKWiU 2004
38.12.27.1	31.40.30-00.10
38.12.27.2	31.40.30-00.10
38.12.27.3	31.40.30-00.10
38.12.27.9	31.40.30-00.10
38.12.27.1	31.40.30-00.20
38.12.27.3	31.40.30-00.20
38.12.27.9	31.40.30-00.20
38.12.27.2	31.40.30-00.30
38.12.27.3	31.40.30-00.30
38.12.27.9	31.40.30-00.30
38.11.51.0	90.02.11-00.00
38.11.54.0	25.13.80-00.00
38.11.55.0	24.16.60-00.00
38.11.58.0	27.10.13-10.00

Opracowano na podstawie: Klucze powiązań PKWiU 2008 - PKWiU 2004 - załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów.

Należy podkreślić, iż wykaz towarów zawarty w załączniku nr 11 objętych zasadą rozliczania w drodze „reverse charge” jest katalogiem zamkniętym, a zatem towary w nim niewymienione nie podlegają regułom określonym w art. 17 ust 1 pkt 7 ustawy VAT.

Definicja odpadu

Tu pojawia się nam konieczność spojrzenia szerszego na samą definicję odpadu. Definicja taka zawarta jest w art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. 2001 Nr 62 poz. 628 ze zm.) i dzieli odpady na inne niż niebezpieczne (art. 3 ust. 1 ww ustawy) oraz odpady niebezpieczne (art. 3 ust. 1 ww ustawy). Podstawowa definicja zawarta w powyższym przepisie brzmi:

„Odpady oznaczają każdą substancję lub przedmiot należący do jednej z kategorii, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, których posiadacz pozbywa się, zamierza pozbyć się lub do ich pozbycia się jest obowiązany”

Zakres tej definicji jest bardzo szeroki i w zasadzie można powiedzieć, że wszystko jest odpadem. Z załącznika nr 1 wynika bowiem, że odpadem są nawet pozostałości z produkcji lub konsumpcji, nie wymienione w pozostałych kategoriach. Zatem każda substancja lub przedmiot będąca pozostałością po produkcji lub konsumpcji jest odpadem. Tym samym ustawodawca nie przewidział możliwości wykorzystania produktów ubocznych jako pełnowartościowych surowców

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

do produkcji następnych wyrobów. W przypadku użycia takich substancji lub przedmiotów do dalszej produkcji będziemy mieli do czynienia z odzyskiem odpadów, a to wymaga oddzielnego zezwolenia.

Ustalenie kodu odpadu nie jest prostą czynnością, gdyż wymaga wiedzy o źródle powstawania tego odpadu. Wynika tak z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. 2001 Nr 112 poz. 1206 ze zm.). W §2 ww rozporządzenia zawarto katalog odpadów dzieląc odpady w zależności od źródła ich powstawania na 20 następujących grup:

grupa 01 - odpady powstające przy poszukiwaniu, wydobywaniu, fizycznej i chemicznej przeróbce rud oraz innych kopalin,

grupa 02 - odpady z rolnictwa, sadownictwa, upraw hydroponicznych, rybołówstwa, leśnictwa, łowiectwa oraz przetwórstwa żywności ,

grupa 03 - odpady z przetwórstwa drewna oraz z produkcji płyt i mebli, masy celulozowej, papieru i tektury,

grupa 04 - odpady z przemysłu skórzanego, futrzarskiego i tekstylnego,

grupa 05 - odpady z przeróbki ropy naftowej, oczyszczania gazu ziemnego oraz pirolitycznej przeróbki węgla,

grupa 06 - odpady z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania produktów przemysłu chemii nieorganicznej,

grupa 07 - odpady z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania produktów przemysłu chemii organicznej,

grupa 08 - odpady z produkcji, przygotowania, obrotu i stosowania powłok ochronnych (farb, lakierów, emalii ceramicznych), kitu, klejów, szczeliw i farb drukarskich,

grupa 09 - odpady z przemysłu fotograficznego i usług fotograficznych,

grupa 10 - odpady z procesów termicznych,

grupa 11 - odpady z chemicznej obróbki i powlekania powierzchni metali oraz innych materiałów i z procesów hydrometalurgii metali nieżelaznych,

grupa 12 - odpady z kształtowania oraz fizycznej i mechanicznej obróbki powierzchni metali i tworzyw sztucznych,

grupa 13 - oleje odpadowe i odpady ciekłych paliw (z wyłączeniem olejów jadalnych oraz grup 05, 12 i 19),

grupa 14 - odpady z rozpuszczalników organicznych, chłodziw i propelentów (z wyłączeniem grup 07 i 08),

grupa 15 - odpady opakowaniowe; sorbenty, tkaniny do wycierania, materiały filtracyjne i ubrania ochronne nieujęte w innych grupach,

grupa 16 - odpady nieujęte w innych grupach,

grupa 17 - odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej (włączając glebę i ziemię z terenów zanieczyszczonych),

grupa 18 - odpady medyczne i weterynaryjne,

grupa 19 - odpady z instalacji i urządzeń służących zagospodarowaniu odpadów, z oczyszczalni ścieków oraz z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych,

grupa 20 - odpady komunalne łącznie z frakcjami gromadzonymi selektywnie.

Podstawowa klasyfikacja odpadów opiera się na źródle ich powstawania, a następnie na surowcu z jakiego są wykonane, stanu skupienia, składu chemicznego, toksyczności, stopnia zagrożenia dla środowiska oraz stopnia przydatności do dalszego wykorzystania.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Kiedy dostawa substancji lub przedmiotów jest dostawą odpadu w rozumieniu przepisów VAT?

Tylko w przypadku, gdy zaliczymy je do odpadów zgodnie z definicją z ustawy o odpadach oraz sklasyfikujemy do PKWiU wymienionego w załączniku nr 11 do ustawy o podatku od towarów i usług.

Bardzo istotne z punktu widzenia opodatkowania jest klasyfikowanie PKWiU posiadanych odpadów.

Błędne określenie podlegania mechanizmowi „reverse charge”.

W przypadku, gdy dostawca błędnie sklasyfikuje odpady, jako nie podlegające odwrotnemu obciążeniu, wystawi fakturę VAT z podatkiem należnym. Złamie tym samym przepis art. 17 ust. 2 ustawy VAT i spowoduje konsekwencje podatkowe zarówno dla siebie jak i odbiorcy. Mamy tu bowiem do czynienia z zawyżeniem obowiązku podatkowego. Wykazanie podatku na fakturze zobowiązuje sprzedawcę do odprowadzenia podatku w większej wysokości, niż to wynika z przepisów. Zgodnie bowiem z art. 108 ust. 1 ustawy VAT, w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty. Jeżeli więc podatnik wystawił fakturę VAT ze stawką podatkowa zamiast NP ma obowiązek odprowadzenia do budżetu podatku należnego w takiej wysokości, jaka wynika z wystawionej faktury VAT. Jedynym możliwym działaniem podatnika w ramach istniejącego prawa jest wystawienie faktury korygującej.

Nabywca odpadów, który otrzymał fakturę od dostawcy z naliczonym podatkiem VAT, w przypadku gdy dostawa taka nie podlegała VAT, ponosi również konsekwencje. Nie ma on prawa do odliczenia tego podatku, bowiem zabrania tego art. 88 ust. 3a pkt 2 ustawy o VAT w brzmieniu:

„Art. 88. (...)

3a. Nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury i dokumenty celne w przypadku gdy:

(...)

2) transakcja udokumentowana fakturą nie podlega opodatkowaniu albo jest zwolniona od podatku;”

Zalecam zatem przywiązywanie dużej wagi do klasyfikacji odpadów do poszczególnych grupowań PKWiU przy ich sprzedaży oraz nabycia. Jak widać obowiązek weryfikacji prawidłowości klasyfikacji ciąży nie tylko na sprzedawcy, ale również na nabywcy.

Pytania:

Jakie konkretnie odpady podlegają pod ten przepis - czy kwalifikujemy je za pomocą kodu odpadów wg rozporządzenia Min. Środ. czy wg specyficznych właściwości odpadów, a kod odpadu nie ma znaczenia ?

Odpady te musimy klasyfikować po kodach PKWiU. W jednym grupowaniu PKWiU mogą znaleźć się odpady z różnych kodów odpadów wg rozporządzenia Ministra Środowiska.

Czy taki mechanizm jest stosowany w innych krajach Unii Europejskiej?

Tak, jak już wspominałem mówi o tym Dyrektywa VAT z 2006 roku implementowana przez wiele

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

krajów. Było to jedną z przyczyn wprowadzenia tych przepisów u nas, ponieważ np. Niemcy wdrożyli w życie podobne przepisy w 2010 roku.

Jakie są minimalne FORMALNE wymagania aby odpad podlegający temu mechanizmowi bezpiecznie (z punktu widzenia podatnika) przekwalifikować do "normalnej" procedury opodatkowania?

Normalna procedura opodatkowania dotyczy towarów, które:

- 1) nie są odpadami lub
- 2) są odpadami o PKWiU nie wymienionym w załączniku

Zatem formalnie odpad musiałby stać się materiałem lub produktem. Według mnie, aby takie przekwalifikowanie było zgodne z prawem trzeba by posiadać zezwolenie na odzysk odpadów. W takim przypadku musi być prowadzona odpowiednia dokumentacja. Po odzysku odpad nie jest już odpadem lecz materiałem lub produktem i jako taki nie będzie klasyfikowany w grupowaniach wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy VAT.

Jakie mogą być sankcje za zastosowanie "normalnej" stawki VAT wobec odpadów podlegających temu mechanizmowi?

Mogą to być dwojakiemu typu sankcje: fiskalne oraz karne. Sankcje fiskalne polegają na konieczności zapłaty podatku przez sprzedawcę z brakiem możliwości odliczenia u nabywcy. Sankcje karne wynikają z ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (j.t. Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765 ze zm.).

Są to w szczególności:

1) art. 56. § 1. Podatnik, który składając organowi podatkowemu lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 3. Jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

2) art. 62. § 2 Kto fakturę lub rachunek, wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się, podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.

Wyjaśnienia wymaga jeszcze pojęcie małej wartości i ustawowego progu. Zawarte jest ono w art. 53 Kodeksu karnego skarbowego: „Mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.” natomiast ustawowy próg wynosi pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia art. 53 § 6 w zw. z art. 53 § 3

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Na dzień dzisiejszy mała wartość wynosi $200 \times 1.500 \text{ zł} = 300.000 \text{ zł}$, a ustawowy próg wynosi $5 \times 1.500 \text{ zł} = 7.500 \text{ zł}$.

Mamy pytanie odnośnie złomu akumulatorów samochodowych czy są traktowane jako złom czy jako część samochodowa? I w tym przypadku czy jest stosowana procedura VAT odwróconego?

W pozycji 7 załącznika nr 11 do ustawy VAT znajduje się PKWiU 38.12.27 Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne. Zatem obrót odpadami z pytania, jeżeli jest klasyfikowana jako złom czy też odpad podlega mechanizmowi „reverse charge”.

- 1. Firma PGGO odbiera do unieszkodliwienia odpadowe rozpuszczalniki (kod odpadu 07 05 04, 07 07 04, 14 06 03) a następnie po segregacji sprzedaje je (dostaje od nabywcy KPO). Jaką stawkę VAT należy umieścić na fakturze sprzedaży wysegregowanego rozpuszczalnika ?*
- 2. Firma PGGO odbiera do unieszkodliwienia od osób fizycznych i firm zużyty sprzęt elektroniczny, elektryczny i AGD (np. telewizory, lodówki, komputery itp. kod odpadu 16 02 13, 16 02 14, 16 02 11, 16 02 15) a następnie po segregacji sprzedaje je (dostaje od nabywcy KPO). Jaką stawkę VAT należy umieścić na fakturze sprzedaży zużytego sprzętu?*
- 3. Firma PGGO odbiera do unieszkodliwienia zużyte materiały szlifierskie, np. tarcze (kod odpadu 12 01 21) a następnie po segregacji sprzedaje je (dostaje od nabywcy KPO). Jaką stawkę VAT należy umieścić na fakturze sprzedaży wysegregowanych materiałów szlifierskich?*
- 4. Firma PGGO odbiera do unieszkodliwienia zużyte farby drukarskie (kod odpadu 08 03 12) a następnie po segregacji sprzedaje je (dostaje od nabywcy KPO). Jaką stawkę VAT należy umieścić na fakturze sprzedaży wysegregowanych farb drukarskich?*

Klasyfikacja odpadów do kodów odpadów nie jest wystarczająca do określenia ich PKWiU. Zgodnie z rozporządzeniem odpadowym Ministra Środowiska podstawowym kryterium klasyfikacji odpadu jest źródło jego pochodzenia następnie inne cechy. Jednak dla celów podatkowych odpad musi zostać sklasyfikowany do grupowania PKWiU.

ad 1) PKWiU 38.21.30.0 Odpady rozpuszczalników organicznych – podatek VAT u sprzedawcy 23% - nie ma w załączniku

ad 2) podatek VAT u sprzedawcy 23% - nie ma go w załączniku

ad 3) podatek VAT u sprzedawcy 23% - nie ma go w załączniku

ad 4) podatek VAT u sprzedawcy 23% - nie ma go w załączniku

Przykładowe interpretacje w zakresie obrotu odpadami.

„Rodzaj dokumentu interpretacja indywidualna

Sygnatura IPTPP2/443-567/11-4/PM

Data 2011.12.19

Autor Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Istota interpretacji

Podana przez Zainteresowanego klasyfikacja statystyczna przedmiotowych towarów - podwozi

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

kolejowych - nie mieści się wśród klasyfikacji statystycznej towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy o podatku od towarów i usług, to tym samym stosowanie mechanizmu tzw. odwrotnego obciążenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, nie znajduje podstaw prawnych. Planowana sprzedaż podwozi kolejowych przez Wnioskodawcę, będącego zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług stawką podstawową 23%

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 2 i § 5a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko Pana przedstawione we wniosku z dnia 9 września 2011 r. (data wpływu 15 września 2011 r.), uzupełnionym pismem z dnia 30 listopada 2011 r. (data wpływu 5 grudnia 2011 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania sprzedaży podwozi kolejowych – jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 15 września 2011 r. został złożony ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania sprzedaży podwozi kolejowych.

Przedmiotowy wniosek pismem z dnia 30 listopada 2011 r. został uzupełniony o doprecyzowanie zdarzenia przyszłego.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca jest firmą zajmującą się obrotem złomem. Zakupił wagony kolejowe od PKP jako złom stalowy bez VAT-u zgodnie z mechanizmem odwrotnego obciążenia. Cysterny z wagonów kolejowych zostały zdemontowane i zezłomowane, natomiast na podwozia z tych wagonów Wnioskodawca znalazł kupca. Podwozia te mają być wykorzystane do dalszego użytkowania jako części składowe innych wózków przez przyszłego nabywcę.

W piśmie z dnia 30 listopada 2011 r. stanowiącym uzupełnienie wniosku Wnioskodawca wskazał, że jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług. Nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Planowana dostawa podwozi kolejowych nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług. Klasyfikacja statystyczna towaru, będącego przedmiotem dostawy, o którym mowa we wniosku według obowiązującej od dnia 1 stycznia 2011 r. Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług to: 30.20.40 części lokomotyw kolejowych i taboru szynowego, wyposażenie i jego części, mechaniczne urządzenia sygnalizacyjne bezpieczeństwa i sterowania ruchem.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Czy sprzedaż ww. podwozi powinna być potraktowana jako dostawa towarów i opodatkowana stawką 23%, czy zgodnie z mechanizmem odwrotnego obciążenia - bez VAT, gdzie podatek rozlicza nabywca.

Zdaniem Wnioskodawcy, ustawa o podatku od towarów i usług nie posługuje się już w zasadzie pojęciem „złom”, a zamiast tego w ustawie umieszczono zapis: „towary wymienione w załączniku 11 do ustawy”.

Załącznik nr 11 do ustawy o VAT zawiera wykaz następujących towarów.

Nazwa towaru (grupy towarów)

ex 24.10.14.0 Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali - wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymywane przez przetopienie i odlanie drobnitkich odpadów lub złomu,

ex 24.45.30.0 Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół, pozostałości zawierające metale i związki metali - wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych. Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal

38.11.51.0 Odpady szklane,

38.11.54.0 Pozostałe odpady gumowe,

38.11.55.0 Odpady z tworzyw sztucznych,

38.11.58.0 Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal,

38.12.27 Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne,

ex 38. 32. 29.0 Surowce wtórne z pozostałych metali - wyłącznie odpady i złom”.

Zdaniem Wnioskodawcy złom podlegający odwrotnemu obciążeniu to obecnie "odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal" oraz "surowce wtórne z pozostałych metali - wyłącznie odpady i złom", w związku z tym sprzedaż podwozi odzyskanych z wagonów kolejowych (zakupionych jako złom stalowy bez VAT-u), które mają być wykorzystane u nabywcy jako części zamienne do wózków kwalifikuje się jako normalna dostawa towarów, która powinna zostać opodatkowana stawką 23% bez mechanizmu odwrotnego obciążenia. Jeżeli towar w rozumieniu ustawy przeznaczony jest na złom w celu odzyskania zawartego w nim metalu podlega szczególnym zasadom opodatkowania. Jeżeli natomiast ma on wartość handlową i wraca na rynek stanowi dostawę towarów opodatkowaną według odpowiedniej stawki VAT.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju.

Na podstawie art. 2 pkt 6 ustawy, przez towary rozumie się rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii.

Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

rozporządzania towarami jak właściciel (...) – art. 7 ust. 1 ustawy.

Co do zasady stosownie do art. 41 ust. 1 ustawy, stawka podatku wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1. Zgodnie z art. 146a pkt 1 ustawy w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy. Działalność obejmuje również czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych (art. 15 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.

W świetle art. 17 ust. 2 ustawy, w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego.

W oparciu o przepis art. 17 ust. 7, przepisy ust. 1 pkt 7 i 8 stosuje się, jeżeli nabywcą lub usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15.

Przepis art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, wprowadza mechanizm polegający na przesunięciu obowiązku rozliczenia VAT na podatnika, na rzecz którego jest dokonywana dostawa towarów, które jeżeli są wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, mogą być uznane za złom.

Mechanizm odwrotnego obciążenia ma zastosowanie, jeżeli łącznie spełnione są cztery warunki:

nabywcą towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,

dostawcą towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,

dostawca towarów wymienionych w załączniku nr 11 nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy,

dostawa towarów wymienionych w załączniku nr 11 nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jeżeli choćby jeden z wymienionych warunków nie jest spełniony, nabywcy złomu nie powinni

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

rozliczać VAT z tytułu dostaw złomu.

W tym miejscu należy wskazać, iż w ustawie o podatku od towarów i usług w słowniczku definicji legalnych ustawodawca nie zdefiniował pojęcia złomu. Za złom w obowiązującym stanie prawnym uznawane są towary wymienione w ww. załączniku nr 11 do ustawy o podatku od towarów i usług, identyfikując te towary na podstawie symbolu PKWiU. Zatem by uznać towar za złom istotna jest klasyfikacja statystyczna przedmiotowych towarów.

W załączniku nr 11 stanowiącym „Wykaz towarów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy” zostały wymienione następujące towary:

w poz. 1 – PKWiU ex 24.10.14.0 „Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali – wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymane przez przetopienie i odlanie drobniotkich odpadów lub złomu”,

w poz. 2 – PKWiU ex 24.45.30.0 „Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych”,

w poz. 3 – PKWiU 38.11.51.0 „Odpady szklane”,

w poz. 4 – PKWiU 38.11.54.0 „Pozostałe odpady gumowe”,

poz. 5 – PKWiU 38.11.55.0 „Odpady z tworzyw sztucznych”,

w poz. 6 – PKWiU 38.11.58.0 „Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal”,

w poz. 7 – PKWiU 38.12.27 „Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne,

w poz. 8 – PKWiU ex 38.32.29.0 „Surowce wtórne z pozostałych metali – wyłącznie odpady i złom”.

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, iż Wnioskodawca jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług. Prowadzona przez niego firma zajmuje się obrotem złomem. Wnioskodawca zakupił wagony kolejowe od PKP jako złom stalowy bez VAT-u zgodnie z mechanizmem odwrotnego obciążenia. Cysterny z wagonów kolejowych zostały zdemontowane i zezłomowane, natomiast na podwozia z tych wagonów Wnioskodawca znalazł klienta. Podwozia te mają być wykorzystane do dalszego użytkowania jako części składowe innych wózków przez przyszłego nabywcę. Wnioskodawca nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Planowana dostawa podwozi kolejowych nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług. Wnioskodawca dokonał klasyfikacji statystycznej towaru, będącego przedmiotem dostawy, na podstawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług z 2008 r. pod symbolem 30.20.40: części lokomotyw kolejowych i taboru szynowego, wyposażenie i jego części, mechaniczne urządzenia sygnalizacyjne bezpieczeństwa i sterowania ruchem.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Odnosząc powołane przepisy do przedstawionych przez Wnioskodawcę okoliczności, należy stwierdzić, iż w związku z faktem, że podana przez Zainteresowanego klasyfikacja statystyczna przedmiotowych towarów - podwozi kolejowych - nie mieści się wśród klasyfikacji statystycznej towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy o podatku od towarów i usług, to tym samym stosowanie mechanizmu tzw. odwrotnego obciążenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, nie znajduje podstaw prawnych.

Planowana sprzedaż podwozi kolejowych przez Wnioskodawcę, będącego zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług podlegać będzie opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług stawką podstawową 23%.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

Wydana interpretacja dotyczy tylko sprawy będącej przedmiotem wniosku (zapytania) Zainteresowanego. Inne kwestie, które nie zostały objęte pytaniem wskazanym we wniosku nie mogą być - zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej – rozpatrzone.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu, ul. Kośnego 70, 45-372 Opole po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Łodzi, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Wronia 65, 97-300 Piotrków Trybunalski.”

„Rodzaj dokumentu interpretacja indywidualna

Sygnatura IPTPP2/443-512/11-4/AW

Data 2011.11.24

Autor Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Istota interpretacji

Dokonywana przez Zainteresowanego sprzedaż produktu sklasyfikowanego przez Wnioskodawcę pod symbolem PKWiU 23.19.26.0, jako niewymienionego w załączniku nr 11 do ustawy, opodatkowana jest na podstawie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług według reguł ogólnych tj. podmiotem zobowiązany do rozliczenia podatku należnego jest Wnioskodawca. Dostawa przedmiotowego towaru podlega opodatkowaniu stawką podstawową w wysokości 23%.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 2 i § 5a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 23 sierpnia 2011 r. (data wpływu) uzupełnionym pismem z dnia 15 listopada 2011 r. (data wpływu 17 listopada 2011 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie stawki przy sprzedaży produktu szklanego uzyskanego z odpadów szklanych – jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 23 sierpnia 2011 r. wpłynął ww. wniosek o udzielenie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie stawki przy sprzedaży produktu szklanego uzyskanego z odpadów szklanych.

Pismem z dnia 15 listopada 2011 r. wniosek został uzupełniony o doprecyzowanie stanu faktycznego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą m. in. na odbiorze odpadów bezpiecznych i niebezpiecznych od kontrahentów. Do odpadów tych należą m. in.:

- odpady ze szkła kineskopowego sklasyfikowane w grupowaniu 38.11.55.0 (PKWiU),
- odpady ze szkła okiennego sklasyfikowane w grupowaniu 38.11.55.0 (PKWiU),
- odpady z opakowań szklanych sklasyfikowane w grupowaniu 38.11.55.0 (PKWiU), oraz
- odpady z tworzyw sztucznych sklasyfikowane w grupowaniu 38.11.55.0 (PKWiU),
- odpady gumowe sklasyfikowane w grupowaniu 38.11.54.0 (PKWiU).

W 2009 r. Wnioskodawca uzyskał aprobatę techniczną Instytutu Badawczego Dróg i Mostów, w której po zastosowaniu odpowiedniej procedury przerobu uzyskuje się wyrób „kruszywo ze stłuczki szklanej”, sklasyfikowanych według PKWiU 38.11.51.0 oraz 23.19.11.0.

W zależności od sposobu kruszenia to samo szkło będące wcześniej odpadem po przerobie jest produktem (jeżeli spełnia warunki określone w aprobacie technicznej) lub odpadem jeżeli ich nie spełnia.

W związku z powyższym Wnioskodawca zebrany odpad szklany z rynku sprzedaje dalej jako odpad, gdy nie spełnia warunków aprobaty technicznej ze stawką „NP” lub sprzedaje jako produkt,

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

gdy spełnia warunki aprobaty i stosuje stawkę 23%.

W piśmie z dnia 15 listopada 2011 r. Wnioskodawca wskazał, że jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku VAT. Produkt będący przedmiotem zapytania jest sklasyfikowany pod pozycją 23.19.26.0 – wyroby szklane gdzie indziej niesklasyfikowane zgodnie z Polską Klasyfikacją Wyrobów i Usług (PKWiU) z 2008 r.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy Wnioskodawca ma prawo opodatkowania produktu szklanego uzyskanego z odpadów szklanych stawką 23% i nie stosować się do zasad określonych w załączniku Nr 11 do ustawy od towarów i usług...

Zdaniem Wnioskodawcy, ma prawo do niestosowania zasad określonych w załączniku Nr 11 do ustawy od towarów i usług i stosować stawkę 23% przy sprzedaży produktu szklanego uzyskanego z odpadów szklanych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t. j. Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054), zwanej dalej ustawą, opodatkowaniu ww. podatkiem podlegają:

- odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
- eksport towarów;
- import towarów;
- wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
- wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Na mocy art. 2 pkt 6 ustawy, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2011 r., przez towary rozumie się rzeczy oraz ich części, a także wszelkie postacie energii.

Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...) – art. 7 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z brzmieniem obowiązującego od dnia 1 stycznia 2011 r. art. 5a ustawy, towary lub usługi będące przedmiotem czynności, o których mowa w art. 5, wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, są identyfikowane za pomocą tych klasyfikacji, jeżeli dla tych towarów lub usług przepisy ustawy lub przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie powołują symbole statystyczne.

Art. 5a ustawy został dodany do ustawy o podatku od towarów i usług na podstawie art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 226, poz. 1476).

Stosownie do § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 października 2008 r. (Dz. U. z 2008 r. nr 207, poz. 1293 ze zm.), w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU), do celów

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

opodatkowania podatkiem od towarów i usług, do dnia 31 grudnia 2010 r. stosuje się Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług (PKWiU) wprowadzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 marca 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) (Dz. U. nr 42, poz. 264 ze zm.).

Zatem z dniem 1 stycznia 2011 r. dla celów opodatkowania podatkiem od towarów i usług stosuje się Polską Klasyfikację Wyrobów i Usług (PKWiU) z 2008 r., wprowadzoną ww. rozporządzeniem.

Należy również wskazać, iż stosownie do Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie trybu udzielania informacji dotyczących standardów klasyfikacyjnych (Dz. Urz. GUS nr 1, poz. 11), zgodnie z zasadami metodycznymi klasyfikacji zasadą jest, że zainteresowany podmiot sam klasyfikuje prowadzoną działalność, swoje produkty (wyroby i usługi), towary, środki trwałe i obiekty budowlane według zasad określonych w poszczególnych klasyfikacjach i nomenklaturach, wprowadzonych rozporządzeniami Rady Ministrów. W przypadku trudności w ustaleniu właściwego grupowania rodzaju prowadzonej działalności, wyrobu lub usługi, towaru, środka trwałego lub obiektu budowlanego zainteresowany podmiot może zwrócić się z wnioskiem do Ośrodka Interpretacji Standardów Klasyfikacyjnych Urzędu Statystycznego, który udziela informacji w zakresie stosowania wyżej powołanych standardów klasyfikacyjnych.

W świetle art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Działalność gospodarcza - na mocy art. 15 ust. 2 ustawy - obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody, również wówczas, gdy czynność została wykonana jednorazowo w okolicznościach wskazujących na zamiar wykonywania czynności w sposób częstotliwy. Działalność gospodarcza obejmuje również czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

W myśl art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2011 r.), podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym jego dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2.

Natomiast załącznik nr 11 określający wykaz towarów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, obejmuje:

ex 24.10.14.0 - granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali - wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymywane przez przetopienie i odlanie drobnitkich odpadów lub złomu,

ex 24.45.30.0 - pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali - wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych,

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

38.11.51.0 - odpady szklane,

38.11.54.0 – pozostałe odpady gumowe,

38.11.55.0 - odpady z tworzyw sztucznych,

38.11.58.0 - odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal,

38.12.27 - odpady i braki ogniwo i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne,

ex 38.32.29.0 - surowce wtórne z pozostałych metali - wyłącznie odpady i złom.

Zgodnie natomiast z art. 17 ust. 2 ustawy, w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego.

Przepisy ust. 1 pkt 7 i 8 stosuje się, jeżeli nabywcą lub usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15 (art. 17 ust. 7 ustawy).

Jak stanowi art. 106 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2, 4 i 5 oraz art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.

W przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, w fakturze nie wykazuje się danych dotyczących stawki i kwoty podatku (art. 106 ust. 1a ustawy).

Zasady wystawiania faktur uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. nr 68, poz. 360).

Z § 5 ust. 15 ww. rozporządzenia wynika, że faktury stwierdzające dokonanie dostawy towarów lub wykonanie usługi, dla których podatnikiem zgodnie z przepisami ustawy jest nabywca towaru lub usługi, zamiast danych dotyczących stawki i kwoty podatku oraz kwoty należności wraz z podatkiem zawierają:

adnotację, że podatek rozlicza nabywca, lub
wskazanie właściwego przepisu ustawy lub dyrektywy, wskazującego, że podatek rozlicza nabywca, lub
oznaczenie „odwrotne obciążenie”.

Przepisy powyższe wprowadzają mechanizm polegający na przesunięciu obowiązku rozliczenia VAT na podatnika, na rzecz którego jest dokonywana dostawa złomu.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Mechanizm odwrotnego obciążenia ma zastosowanie, jeżeli łącznie spełnione są cztery warunki:

nabywcą złomu jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,
dostawcą złomu jest podatnik, o którym mowa w art. 15 ustawy,
dostawca złomu nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy,
dostawa złomu nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jeżeli choćby jeden z wymienionych warunków nie jest spełniony, nabywcy złomu nie powinni rozliczać VAT z tytułu dostaw złomu.

Tym samym na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 17 ust. 7 ustawy, podatnikami obowiązani do rozliczenia podatku są osoby nabywające towary mieszczące się w pojęciu złomu, jeżeli spełnione zostaną ww. określone warunki dotyczące statusu podatkowego zarówno nabywcy, jak i dostawcy.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy, podstawowa stawka podatku od towarów i usług wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

Stosownie do art. 41 ust. 2 ustawy, dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy, stawka podatku wynosi 7%, z zastrzeżeniem ust. 12 i art. 114 ust. 1.

Natomiast w myśl obowiązującego od dnia 1 stycznia 2011 r. art. 146a pkt 1 ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2013 r., z zastrzeżeniem art. 146f:

stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%;
stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 2, art. 120 ust. 2 i 3 oraz w tytule załącznika nr 3 do ustawy, wynosi 8%;
stawka zryczałtowanego zwrotu podatku, o której mowa w art. 115 ust. 2, wynosi 7%;
stawka ryczałtu, o której mowa w art. 114 ust. 1, wynosi 4%.

Z opisu sprawy wynika, iż Wnioskodawca jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem podatku VAT. Prowadzi działalność gospodarczą polegającą na odbiorze odpadów bezpiecznych i niebezpiecznych od kontrahentów. Po zastosowaniu odpowiedniej procedury przerobu uzyskuje wyrób „kruszywo ze stłuczki szklanej”, sklasyfikowanych według PKWiU 38.11.51.0 oraz 23.19.11.0.

W zależności od sposobu kruszenia to samo szkło, będące wcześniej odpadem, po przerobie jest produktem (jeżeli spełnia warunki określone w aprobacie technicznej) lub odpadem (jeżeli ich nie spełnia).

W związku z powyższym Spółka zebrany odpad szklany z rynku sprzedaje dalej jako odpad, gdy nie spełnia warunków aprobaty technicznej ze stawką „NP” lub sprzedaje jako produkt, gdy spełnia warunki aprobaty i stosuje stawkę 23%.

Wątpliwość Wnioskodawcy dotyczy kwestii opodatkowania produktu szklanego uzyskanego z odpadów szklanych sklasyfikowanego w grupowaniu statystycznym pod pozycją 23.19.26.0 – wyroby szklane gdzie indziej niesklasyfikowane, stawką 23% i stosowania w tym zakresie zasad

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

określonych w załączniku nr 11 do ustawy o podatku od towarów i usług.

Mając na uwadze powołane przepisy prawa oraz przedstawiony opis sprawy wskazać należy, iż sprzedawany przez Wnioskodawcę produkt sklasyfikowany pod symbolem PKWiU 23.19.26.0 nie został wymieniony w załączniku nr 11 do ustawy, zawierającym katalog towarów, do których stosuje się mechanizm odwrotnego obciążenia. Tym samym sprzedaż ww. towaru odbywa się na zasadach ogólnych tj. podmiotem obowiązany do rozliczenia podatku należnego jest dostawca towaru.

Przy czym produkt ten, sklasyfikowany przez Zainteresowanego pod ww. symbolem jako niewymieniony wśród towarów opodatkowanych preferencyjnymi stawkami oraz korzystających ze zwolnienia od podatku VAT podlega opodatkowaniu stawką podstawową w wysokości 23%.

Reasumując dokonywana przez Zainteresowanego sprzedaż produktu sklasyfikowanego przez Wnioskodawcę pod symbolem PKWiU 23.19.26.0, jako niewymienionego w załączniku nr 11 do ustawy, opodatkowana jest na podstawie przepisów ustawy o podatku od towarów i usług według reguł ogólnych tj. podmiotem zobowiązany do rozliczenia podatku należnego jest Wnioskodawca. Dostawa przedmiotowego towaru podlega opodatkowaniu stawką podstawową w wysokości 23%.

Końcowo należy podkreślić, że obowiązek przedstawienia organom podatkowym prawidłowej klasyfikacji dla sprzedawanych towarów lub świadczonych usług należy do podatnika, który ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowo dokonaną klasyfikację. Wskazuje się, że tutaj Organ nie jest uprawniony do klasyfikacji towarów i usług, ani też weryfikacji wskazanych przez Wnioskodawcę klasyfikacji, w związku z tym, niniejszej odpowiedzi udzielono wyłącznie przy założeniu, że grupowanie wskazane przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym jest prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Łodzi, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Wronia 65, 97-300 Piotrków Trybunalski.”

Poniższa interpretacja jest przykładem złego klasyfikowania przez podatnika posiadanych

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

produktów.

„Rodzaj dokumentu interpretacja indywidualna

Sygnatura ILPP4/443-668/11-4/EWW

Data 2011.12.21

Autor Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Istota interpretacji

Czy Zainteresowany ma potraktować tę czynność jako sprzedaż złomu i ma do niej zastosowanie „odwrócony pobór”, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług, czy też sprzedaż należy potraktować jak zwykłą transakcję sprzedaży wyrobów, uwzględniając na fakturze doliczony do kwoty netto 23% podatek VAT?

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.) oraz § 2 i § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 30 września 2011 r. (data wpływu 3 października 2011 r.) uzupełnionym pismem z dnia 1 grudnia 2011 r. (data wpływu 5 grudnia 2011 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie sprzedaży metali szlachetnych oraz stawki podatku – jest nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 3 października 2011 r. został złożony ww. wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie sprzedaży metali szlachetnych oraz stawki podatku. Wniosek uzupełniono pismem z dnia 1 grudnia 2011 r. (data wpływu 5 grudnia 2011 r.) o doprecyzowanie opisu sprawy.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe.

Zainteresowany prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług w pracowni chemicznej dla klientów, którzy z różnego rodzaju materiałów, np.: stopów metali, złomu szlamu poprodukcyjnego itp., chcą odzyskać czyste metale.

W wyniku tych działań do jego dyspozycji pozostaje nadwyżka metali szlachetnych w postaci:

skrawków blachy platynowej,
granulatu złota.

Wnioskodawca postanowił sprzedać ww. materiały.

W uzupełnieniu do wniosku Zainteresowany przedstawił klasyfikację statystyczną towarów będących przedmiotem sprzedaży:

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

24.41.30.0 – platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku;
24.41.20.0 – złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku.

Poinformował on również, że dostawa wskazanych materiałów nie będzie objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług. Wnioskodawca jest zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym, a nabywca ww. towarów będzie podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ww. ustawy.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Czy Zainteresowany ma potraktować tą czynność jako sprzedaż złomu i ma do niej zastosowanie „odwrócony pobór”, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług, czy też sprzedaż należy potraktować jak zwykłą transakcję sprzedaży wyrobów, uwzględniając na fakturze doliczony do kwoty netto 23% podatek VAT...

Zdaniem Wnioskodawcy, ww. transakcja winna być potraktowana w trybie „odwróconego poboru” i ma w tym wypadku zastosowanie art. 17 ust. 1 pkt 17 ustawy o podatku od towarów i usług. W ocenie Zainteresowanego, ww. materiał dopiero w dalszej obróbce stanie się wyrobem, a w obecnej postaci jest jedynie złomem metali szlachetnych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego uznaje się za nieprawidłowe.

(...)

Przedmiotem niniejszej sprawy jest sytuacja, w której Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług w pracowni chemicznej dla klientów, którzy z różnego rodzaju materiałów, np.: stopów metali, złomu szlamu poprodukcyjnego itp., chcą odzyskać czyste metale. W wyniku tych działań do dyspozycji Zainteresowanego pozostaje nadwyżka metali szlachetnych w postaci skrawków blachy platynowej oraz granulatu złota, które postanowił sprzedać.

(...)

Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 (art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy).

Z kolei w myśl art. 17 ust. 2 ustawy, w przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego.

W oparciu o przepis art. 17 ust. 7 ustawy, przepisy ust. 1 pkt 7 i 8 stosuje się, jeżeli nabywcą lub usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15.

W załączniku nr 11 do ustawy stanowiącym „Wykaz towarów o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy”, zostały wymienione:

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

w poz. 1 – PKWiU ex 24.10.14.0 „Granulki i proszek z surówki, surówki zwierciadlistej lub stali – wyłącznie wlewki lub gęsi zwykle ze stali wysokostopowej, otrzymane przez przetopienie i odlanie drobniotkich odpadów lub złomu”,

w poz. 2 – PKWiU ex 24.45.30.0 „Pozostałe metale nieżelazne i wyroby z nich; cermetale; popiół i pozostałości zawierające metale i związki metali – wyłącznie odpady i złom metali nieszlachetnych”,

w poz. 3 – PKWiU 38.11.51.0 „Odpady szklane”,

w poz. 4 – PKWiU 38.11.54.0 „Pozostałe odpady gumowe”,

w poz. 5 – PKWiU 38.11.55.0 „Odpady z tworzyw sztucznych”,

w poz. 6 – PKWiU 38.11.58.0 „Odpady inne niż niebezpieczne zawierające metal”,

w poz. 7 – PKWiU 38.12.27 „Odpady i braki ogniwi i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa i baterie galwaniczne oraz akumulatory elektryczne”,

w poz. 8 – PKWiU ex 38.32.29.0 „Surowce wtórne z pozostałych metali – wyłącznie odpady i złom”.

Zgodnie z art. 2 pkt 30 ustawy, przez PKWiU ex – rozumie się zakres wyrobów lub usług węższy niż określony w danym grupowaniu Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.

Z powyższego wywieść należy, że w sytuacji, gdy dostawca towarów wymienionych w załączniku nr 11 do ustawy jest podatnikiem VAT czynnym, który nie korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy, a dostawa złomu nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy, tj. jako dostawa towarów używanych (ruchomości), dostawa taka winna być rozliczana przez kupującego (nabywcę złomu), występującego w charakterze podatnika (czynnego lub zwolnionego). W tej sytuacji nabywca złomu, będąc podatnikiem w rozumieniu art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy, jest zobowiązany do rozliczenia podatku z tytułu nabycia złomu. W przeciwnym natomiast przypadku, tj. gdy któryś z ww. warunków nie jest spełniony, obowiązek rozliczenia podatku w związku z tą dostawą przeniesiony zostaje na dostawcę złomu.

Zainteresowany poinformował, iż jest on zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym, a nabywca ww. towarów będzie podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ustawy. Ponadto dostawa towarów będących przedmiotem pytania nie będzie objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Przedstawił on również klasyfikację statystyczną towarów będących przedmiotem sprzedaży:

24.41.30.0 – platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku;

24.41.20.0 – złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku.

Wskazać należy, że towary o powołanej powyżej klasyfikacji statystycznej, dostawy których zamierza dokonywać Wnioskodawca, nie zostały wymienione w załączniku nr 11 do ustawy stanowiącym „Wykaz towarów o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy”.

Tym samym nie zostały spełnione wszystkie wymogi, aby planowane przez Zainteresowanego dostawy towarów uznać za transakcje, z tytułu których podatnikiem będzie nabywca towarów, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy. W niniejszej sprawie nie ma zatem zastosowania mechanizm odwrotnego obciążenia podatkiem.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

Mając na uwadze powołane powyżej przepisy stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie, na Wnioskodawcy jako na dostawcy tych towarów, spoczywać będzie obowiązek rozliczenia podatku z tytułu ich sprzedaży.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy, podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2, 4 i 5 oraz art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.

Zasady wystawiania faktur uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 68, poz. 360), zwanym dalej rozporządzeniem.

Kwestia dotycząca obowiązku wystawiania faktur została uregulowana w § 4 ust. 1 rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem, zarejestrowani podatnicy jako podatnicy VAT czynni, posiadający numer identyfikacji podatkowej, wystawiają faktury oznaczone wyrazami „FAKTURA VAT”.

Stosownie do § 5 ust. 1 rozporządzenia, faktura stwierdzająca dokonanie sprzedaży powinna zawierać co najmniej:

- imiona i nazwiska lub nazwy bądź nazwy skrócone sprzedawcy i nabywcy oraz ich adresy;
- numery identyfikacji podatkowej sprzedawcy i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11;
- numer kolejny faktury oznaczonej jako „FAKTURA VAT”;
- dzień, miesiąc i rok wystawienia faktury, a w przypadku, gdy data ta różni się od daty sprzedaży, również datę sprzedaży, w przypadku sprzedaży o charakterze ciągłym podatnik może podać na fakturze miesiąc i rok dokonania sprzedaży, pod warunkiem podania daty wystawienia faktury;
- nazwę (rodzaj) towaru lub usługi;
- miarę i ilość sprzedanych towarów lub zakres wykonanych usług;
- cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
- wartość towarów lub wykonanych usług, których dotyczy sprzedaż, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- stawki podatku;
- sumę wartości sprzedaży netto towarów lub wykonanych usług z podziałem na poszczególne stawki podatku i zwolnionych od podatku oraz niepodlegających opodatkowaniu;
- kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto towarów (usług), z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;
- kwotę należności ogółem wraz z należnym podatkiem.

Z powyższych przepisów wynika zatem, że fakturę wystawia sprzedawca będący podatnikiem podatku od towarów i usług, w celu udokumentowania dokonanej sprzedaży towarów lub świadczonych usług. Faktura jest więc dokumentem stwierdzającym wystąpienie u podatnika okoliczności powodujących powstanie obowiązku podatkowego.

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy, stawka podatku wynosi 22%, z zastrzeżeniem ust. 2-12c, art. 83, art. 119 ust. 7, art. 120 ust. 2 i 3, art. 122 i art. 129 ust. 1.

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.

Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

W myśl art. 146a pkt 1 ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., z zastrzeżeniem art. 146f, stawka podatku, o której mowa w art. 41 ust. 1 i 13, art. 109 ust. 2 i art. 110, wynosi 23%.

Oprócz stawki podstawowej, na wybrane grupy towarów i usług, ustawodawca przewidział także stawki obniżone oraz zwolnienia od podatku.

Jednakże analiza przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, jak i przepisów wykonawczych do niej wskazuje, iż ustawodawca nie przewidział dla dostawy platyny nieobrobionej plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku oraz złota nieobrobionego plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku, preferencyjnych stawek podatku lub zwolnienia od podatku. Zatem dostawa ww. towarów podlega opodatkowaniu podatkiem w wysokości 23%, zgodnie z art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 ustawy.

Reasumując, podatnikiem z tytułu dostawy towarów będących przedmiotem pytania będzie Zainteresowany, który zobowiązany będzie udokumentować tą transakcję fakturą VAT z wykazaną stawką podatku w wysokości 23%.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Podkreślić należy, że analiza prawidłowości klasyfikacji towarów do właściwego grupowania statystycznego, nie mieści się w ramach określonych przepisem art. 14b § 1 ustawy Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego.

A zatem, Minister Finansów nie jest uprawniony do oceny stanowiska przedstawionego przez Wnioskodawcę w zakresie klasyfikacji statystycznej towarów będących przedmiotem wniosku. Wobec powyższego, niniejsza interpretacja wydana została w oparciu o grupowanie PKWiU wskazane przez Zainteresowanego.

Dodatkowo należy wskazać, że przedmiotem niniejszej interpretacji indywidualnej, wyznaczonym pytaniem Wnioskodawcy, jest kwestia dotycząca opodatkowania i stawki podatku dla dostawy towarów będących przedmiotem pytania. W związku z powyższym, tut. Organ nie rozpatrywał przedmiotowej sprawy pod kątem możliwości zastosowania przez Zainteresowanego dla planowanej sprzedaży towarów, szczególnej procedury w zakresie dostawy towarów używanych, określonej w art. 120 ustawy.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79, 50-126 Wrocław po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch

Obrót odpadami a obowiązek podatkowy w podatku VAT.
Mariusz Cieśla, email: mariusz@fiskal.pl

egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Poznaniu, Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Lesznie, ul. Dekana 6, 64-100 Leszno.”